

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 18/2024
01.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милинковић адвокат из ..., против туженог Предузећа за привредну производњу, трговину и инжењеринг „ML fruit“ д.о.о. из Ваљева, чији је пуномоћник Милан Кундачина адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2557/23 од 22.06.2023. године, у седници већа одржаној 01.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2557/23 од 22.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2557/23 од 22.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 17/21 од 20.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде штете због незаконитог отказа исплати тужиоцу за период од 06.10.2017. године до 03.12.2020. године укупан износ од 1.020.327,84 динара, са законском затезном каматом на новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да уплати за тужиоца припадајуће, а неуплаћене доприносе, Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања за период од 06.10.2017. године до 03.12.2020. године по прописаним основицама и укупном износу од 352.992,01 динар. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име парничних трошкова исплати тужиоцу износ од 222.333,20 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2557/23 од 22.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена Основног суда у Ваљеву П1 17/21 од 20.03.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова насталих по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, под одређеним условима користи против правноснажне пресуде која се не би могла побијати ревизијом. Ти услови прописани су у ставу првог наведеног члана, а оцену њихове испуњености и дозвољености даје Врховни суд у већу од пет судија (члан 404. став 2. ЗПП).

У овом спору, по оцени Врховног суда, нема правних питања која су од општег интереса или су интересу остварења равноправности грађана. Пресуде, приложене уз ревизију, не оправдавају потребу да се о посебној ревизији туженог у овом спору одлучује ради уједначавања судске праксе. У тим пресудама изражен је став да су враћење запосленог на рад и накнада штете у висини изгубљене зараде у периоду у којем није радио правне последице незаконитог престанка радног односа. Тужбом поднетом у овом спору тужилац и потражује накнаду штете у висини изгубљене зараде, с обзиром да је правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеву П1 185/17 од 22.03.2018. године поништено решење туженог од 27.10.2017. године којим му је отказан уговор о раду и тужени обавезан да га врати на рад.

О посебној ревизији туженог није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права меродавног за одлуку о праву тужиоца на накнаду штете због незаконитог престанка радног односа и њеној висини (члан 191. став 1-4. Закона о раду) и о правноснажно пресуђеној ствари (члан 359. ЗПП).

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинскоправним споровима – према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је 1.020.327,84 динара и очигледно је нижа од вредности која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије. Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. у вези члана 436. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**